

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Mazanka-Smogór

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Grązik

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 r. sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Koninie przeciwko

P. J.,

s. H. i A. z d. C., ur. (...) w K., zam. (...), (...)-(...) S.,

oskarżonemu o to, że:

w dniu 14 lipca 2015 roku w m. C. gm. S. kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki O (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 31 marca 2015 r. sygn.. akt II K 207/15 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

I. Oskarżonego **P. J.** uznaje za winnego, że w dniu 14 lipca 2015 roku w m. C. gm. S. kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki O (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, przy zawartości 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej, tj. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 20 lutego 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 148/12 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 207/15 prawomocnie skazany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości oraz nie stosując się do orzeczonego mocą wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 31 marca 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 207/15 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, to jest przestępstwa z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 42 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

III. Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku „o opłatach w sprawach karnych” (Dz. U. z 1983 roku Nr 49 poz. 229 ze zm.) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.

V. Na podstawie § 2 ust. 1 - 3 i § 14 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. Ł. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu.

UZASADNIENIE

W dniu 14 lipca 2015 r. P. J. spożył alkohol w postaci 3 piw i 100 ml wódki. Następnie wsiadł za kierownicę samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) i udał się do S., aby odwiedzić brata.

W tym czasie T. S. kierując pojazdem marki S. o nr rej. (...) poruszał się drogą krajową K 25 ze S. do Ś.. Gdy przejeżdżał przez miejscowość C., kierowany przez niego pojazd zaczął wyprzedzać samochód kierowany przez P. J.. Po zakończeniu manewru wyprzedzania, oskarżony stracił panowanie nad pojazdem, zjechał na lewe pobocze, po czym wpadł w poślizg, przejechał przed maską pojazdu kierowanego przez T. S. i uderzył w drzewo oraz skrzynkę energetyczną znajdującą się przy posesji C. 2A. W wyniku uderzenia oskarżony został wyrzucony z pojazdu i upadł do pobliskiego rowu. T. S. natychmiast zatrzymał pojazd, po czym podróżujący z nim kolega pobiegł do samochodu oskarżonego, a następnie do leżącego w rowie oskarżonego. Z oskarżonym nie można było nawiązać kontaktu. T. S. o tym co się stało, zawiadomił policję.

W związku z tym, na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze KP w Ś.: S. S., P. P. oraz M. F.. Oskarżony został przewieziony do (...) w K. celem przeprowadzenia szczegółowych badań. Ponieważ była od niego wyczuwalna silna woń alkoholu, został także poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu za pomocą urządzenia A.. Wynik badania o godzinie 22:39 wyniósł 1.00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godzinie 22:58 – 0,94 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badania na zawartość alkoholu w wdychanym przez oskarżonego powietrzu przeprowadzono za pomocą urządzenia A., z wynikami: o godzinie 22:58 - 0,90 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu i o godzinie 22:59 – 0,89 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Tego dnia oskarżony kierował samochodem będąc wcześniej, tj. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 20 lutego 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 148/12 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 207/15 prawomocnie skazany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości oraz nie stosując się do orzeczonego mocą wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 31 marca 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 207/15 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Oskarżony **P. J.** ma 34 lata. Oskarżony jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Oskarżony posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest murarzem. Obecnie oskarżony nie pracuje. Zanim doszło do przedmiotowego zdarzenia, oskarżony pracował w Firmie (...), ciesząc się bardzo dobrą opinią pracodawcy. Oskarżony jest posiadaczem gospodarstwa o ogólnej powierzchni 5,5708 ha.

Oskarżony był w przeszłości karany, i tak:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 20 lutego 2012 r. w sprawie VII K 148/12, został skazany za przestępstwo z art. 178 § 1 kk na karę 100 stawek grzywny po 10 zł jedna stawka. Sąd orzekł wobec oskarżonego także zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B na okres 1 roku,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie II K 744/13, został skazany za przestępstwo z art. 244 kk na karę 100 stawek grzywny po 12 zł jedna stawka,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie II K 207/15, został skazany za przestępstwo z art. 178a § 4 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Sąd orzekł wobec oskarżonego także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku (z zaliczeniem zatrzymania prawa jazdy o dnia 26 stycznia 2015 roku) oraz świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

- wyjaśnienia oskarżonego (k 92 v, k 16 w zw. z k 92v)
- zeznania świadków: S. S. (k 93, k 83 w zw. z k 93), T. S. (k 93-94, k w zw. z k 84, k 86-87, k 90),
- dokumenty w postaci: notatki urzędowej (k 1 w zw. z k 94), protokołów użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu (k 2, 3 w zw. z k 94), świadectwa wzorcowania (k 4 w zw. z k 94), informacji z Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w K. (k. 9 w zw. z k. 94), danych o karalności (k. 18 w zw. z k. 94), zaświadczenia o wpisach do ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 6-8 w zw. z k. 94), danych osobopoznawczych (k. 22 w zw. z k. 94), odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Koninie (k. 10 w zw. z k. 94), zaświadczenia o stanie majątkowym (k 19 w zw. z k 94), informacji z systemu teleinformatycznego (k 20-21, 56-57 w zw. z k 94), referencji (k 80-82 w zw. z k 94),

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przed Sądem odmówił składania wyjaśnień. Z jego wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynikało, że zanim wsiadł za kierownicę pojazdu, spożywał alkohol w postaci wódki oraz piwa. Oskarżony przyznał także, że wykonując manewr wyprzedzania innego pojazdu stracił panowanie nad pojazdem.

Wyjaśnienia oskarżonego nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności, zwłaszcza, że korespondowały z pozostałym osobowym i rzeczowym materiałem dowodowym, w tym – z wynikami przeprowadzonych wobec niego badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. .

Podstawą ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie były zeznania **T. S.**, który kierował pojazdem wyprzedzanym przez oskarżonego oraz **S. S.** - funkcjonariusza policji, który wykonywał czynności na miejscu zdarzenia. Zeznania tych świadków zostały ocenione przez Sąd za w pełni wiarygodne. Były one spójne, logiczne i konsekwentne. Znalazły one pełne potwierdzenie w dokumentach dołączonych do akt sprawy, w tym w sporządzonej notatce urzędowej, a także w protokołach przeprowadzonych wobec oskarżonego badań na zawartość alkoholu.

Należy podkreślić, że świadkowie ci są osobami obcymi wobec oskarżonego, w żaden sposób nie zainteresowanymi w wyniku niniejszego postępowania. Nie mieli oni zatem żadnych powodów, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego, narażając się tym samym na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań.

Wartość dowodowa dokumentów zebranych w sprawie i ujawnionych na rozprawie nie budziła w ocenie Sądu wątpliwości, w szczególności nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie budził żadnych wątpliwości co do tego, że P. J. w dniu 14 lipca 2015 roku w m. C. gm. S. kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, przy zawartości 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej, tj. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 20 lutego 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 148/12 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 207/15 prawomocnie skazany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości oraz nie stosując się do orzeczonego mocą wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 31 marca 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 207/15 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a zatem wypełnił znamiona występku z art. 178a § 4 kk.

Jak wskazano wyżej, fakt kierowania przez oskarżonego samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) nie budził wątpliwości na podstawie zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego zwłaszcza, że okoliczność tę potwierdził sam oskarżony. Nie budziło także wątpliwości, że kierując pojazdem mechanicznym oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości. Na ten stan wskazywały wyniki przeprowadzonych wobec niego badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Z kolei uprzednia karalność oskarżonego za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wynikała z treści wyroków Sądu Rejonowego w Koninie z w sprawach o sygn. akt: II K 148/12

oraz II K 207/15. Mocą wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 31 marca 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 207/15 wobec oskarżonego orzeczono także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 stycznia 2015 roku.

Natomiast analizując zachowanie oskarżonego od strony podmiotowej należy stwierdzić, iż działał w sposób umyślny skoro zanim podjął jazdę samochodem, wypił alkohol czemu zresztą nie zaprzeczał. Oskarżony wiedział zatem, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, a mimo tej wiedzy zdecydował się na jazdę samochodem. Ponadto oskarżony w pełni zdając sobie sprawę z wcześniejszej karalności za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, podjął decyzję o kierowaniu samochodem i uczynił to.

Powyższe oznacza, że oskarżony w zamiarze bezpośrednim dopuścił się zarzucanego mu czynu. Dlatego Sąd uznał, iż czyn ten wyczerpał znamiona art. 178a § 4 kk.

Z uwagi na podmiotowe jak i przedmiotowe okoliczności popełnienia przestępstwa, w szczególności stopień stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego, stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znacznie wyższy niż znikomy.

Na tle ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości wina oskarżonego, który jako osoba dorosła, w pełni poczytalna, był świadom bezprawności swego zachowania. Oskarżony miał możliwość podjęcia decyzji o zachowaniu zgodnym z prawem, jednak z możliwości tej nie skorzystał.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd, mając na względzie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk, wziął pod uwagę wszystkie okoliczności występujące w sprawie.

Czyniąc rozważania nad wymiarem kary dla oskarżonego za przypisane mu przestępstwo, jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął uprzednią karalność oskarżonego. Należy przy tym podkreślić, że zarzucanego mu w niniejszym postępowaniu czynu, oskarżony dopuścił się w okresie próby wynikającym z zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej za czyn z art. 178 § 4 kk. Oskarżony popełnił zatem kolejny czyn w pełni zdając sobie sprawę z tego, do czego może doprowadzić kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości. Takie postępowanie oskarżonego w sposób ewidentny świadczy o braku jakiegokolwiek poszanowania dla porządku prawnego, w tym wydanych na jego podstawie orzeczeń sądowych. Okolicznością obciążającą był także fakt, że zachowanie oskarżonego wypełniło obydwie z przesłanek zastosowania art. 178a § 4 kk oraz że za jazdę pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości był karany dwukrotnie.

Kolejną okolicznością obciążającą był wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego oraz to, że kierując pojazdem w takim stanie oskarżony spowodował kolizję drogową.

Okolicznością obciążającą jest także wysoka częstotliwość, a wręcz nagminność tego rodzaju przestępstw, co wymaga zdecydowanego im przeciwdziałania.

Okoliczności łagodzących w niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się.

W związku z powyższym Sąd uznając oskarżonego P. J. winnym zarzucanego mu czynu z art. 178a § 4 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu kara ta będzie współmierna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, która będzie w stanie spełniać swe cele prewencyjne wobec oskarżonego i wdroży go do przestrzegania porządku prawnego, a także da zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Sąd zdecydował się na orzeczenie kary pozbawienia wolności, mając na uwadze, iż oskarżony był już karany i to za przestępstwa podobne do będącego przedmiotem niniejszego postępowania. W tej sytuacji Sąd uznał, iż oskarżony jest niepoprawny, a kara innego rodzaju, w realiach niniejszej sprawy, nie znajduje uzasadnienia, a przede wszystkim nie

spełni swych celów w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Oskarżony otrzymywał już szansę na zmianę swojego postępowania. Niniejsza sprawa jest jednak dobitnym dowodem na to, że oskarżony z szansy tej nie skorzystał. Nie ma zatem podstaw, na których można by zbudować przekonanie o pozytywnej prognozie wobec oskarżonego.

Zdaniem Sądu wszystkie wskazane wyżej okoliczności obciążające, pozwalają na stwierdzenie, że postawa oskarżonego nie daje żadnej gwarancji, iż ewentualnie ponownie orzeczone kara wolnościowa spełniłaby swoje zadanie i oskarżony nie powróciłby na drogę przestępstwa. Przeciwnie, dotychczasowe postępowanie oskarżonego wskazuje, iż stosowane do tej pory kary o charakterze nie izolacyjnym nie spełniły wobec oskarżonego swoich celów, a jego działanie nosi znamiona rażącego lekceważenia norm prawnych. Zdaniem Sądu kara pozbawienia wolności będzie adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Mając na uwadze fakt, że oskarżony był już karany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz treść przepisu art. 69 § 1 kk i decydując o orzeczeniu kary pozbawienia wolności, Sąd był zobligowany do orzeczenia tej kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Na podstawie art. 42 § 3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Sąd nie dopatrył się żadnych, szczególnych okoliczności, które uzasadniałyby orzeczenie tego zakazu w wymiarze krótszym. Jeszcze raz podkreślić należy, że oskarżony był już dwukrotnie karany za jazdę pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. Orzeczone wobec niego zakazy prowadzenia pojazdów mechanicznych w krótszym wymiarze, nie spełniły swej roli, skoro po raz kolejny będąc w stanie nietrzeźwym wszedł za kierownicę samochodu. Mając na uwadze skutki przedmiotowego czynu nie budzi wątpliwości, że oskarżonego należy wyeliminować spośród osób uczestniczących w ruchu drogowym, jako kierowcy pojazdów.

W niniejszej sprawie Sąd podjął decyzję o pozbawieniu oskarżonego uprawnień do prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a na decyzję tę miały wpływ te same okoliczności, które zadecydowały o wymiarze tego środka karnego.

Zgodnie z przepisem art. 43a § 2 kk, Sąd był zobligowany do orzeczenia wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego w wysokości co najmniej 10.000 złotych. Mimo wskazanych wyżej okoliczności obciążających, Sąd orzekł to świadczenie w minimalnej, wskazanej w powołanym wyżej przepisie wysokości, uwzględniając sytuację majątkową oskarżonego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisów powołanych w punkcie IV wyroku, mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego.

Ponieważ w toku niniejszego postępowania oskarżony korzystał z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu, sąd zasądził na rzecz obrońcy zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu.

Iwona Mazanka - Smogór